

SLOVENSKI NAROD.

Iskaja vsak dan zvečer, izmisi nedeje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrsko deželo za vsa leta 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za eden mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vsa leta 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za eden mesec 2 K. Kdor hodi sam ponj, plača za vsa leta 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za eden mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poštnina. — Na naročbe brez istodobne vpošiljave naročnine se ne osira. — Za oznanila se plačuje od petertopne petit-vrste po 12 h, če se oznanilo enkrat tiska, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se isvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravlštvo je v Knafovih ulicah št. 5, in sicer uredništvo v I. nadstropju, upravlštvo pa v pritličju. — Upravlštvo naj se blagovito pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Na katoliški podlagi.

V Št. Vidu, kjer žida škof svoje prepotrebne zavode, je vse do kosti klerikalno, z malimi izjemami. Z eno besedo, vse je na katoliški podlagi. Na katoliški podlagi so zidani zavodi, ki bodo po zatrevanju »gospodov« in škofa zelo važno kulturno delo za ves svet, ali vsaj za srečno Kranjsko. Tu se bodo baje učili nadbudni mladeniči naših klerikalnih mogotcev panati točo iz črnih bukev, ustanavljati konsume, Marijine družbe, prirejati shode Marijinih mladeničev s cekarji. Učili jih bodo na podlagi katoliške matematike preračunati, kako se mora v falitnih zadrugah zaračunati sir po 1 kr. več pri kili, kakor se je v resnici prodal, le da bo bilanca prava. Iz knjig Alfonza Liguorijanskega se bodo tudi gotovo učili zavijati besede in prisage brez greha. Da bodo govorili proti liberalcem kakor gromovniki, kjer bo le prilika, za to se bo gotovo ustanovil poseben kurz govornišva. Pri verniku se jim bo razlagal pojem »katoliški«, da se to pravi »za vsek«, to je združenje vseh, čemur sledi, da preneha vsa narodna zavest. Če bo treba, bodo prijeli tudi Sokola z besedo in dejanjem. Tu bo tedaj posebnost, recimo špecialiteta teh škofovih zavodov, če prav razumemo razne škofove oklice.

V Št. Vidu se nadalje na katoliški podlagi od škofovih zavodov sem streljajo ljudje, idóci po državni cesti. Na katoliški podlagi je škof Šentvidčanem kar konfisciral vse studence, tako da v kratkem tukaj ne bo imel noben vodnjak vode. Ljudje bodo tedaj začeli spoznavati magnetično moč škofovih zavodov, ki bodo vse potegnili v sé, a od sebe ne bodo dali nič dobrega. Pri tem delu gre škofu na roko občina, katere častni član je, kakor znano, obstrukcionist Šusteršič. Glava v občinskem odboru je pa Belec, po domače Klanfarjev Tone. Ta krščanska duša Vam je pa res od srca dober. Vse da zastoni, če je splošno dobro Št. Vida le tega

potrebno. Koliko streh je že daroval! Kako lepo se sveti njegova streha na cerkvi v zlatih žarkih izza škofovih zavodov vzhajajočega solca! Toda kmalu bi pozabili našeti vse njegove zasluge! Za rokodelce je namreč posebno vnet. Zakaj pa tudi ne, ko je sam kleparski mojster. Pred dobrimi šestnajstimi leti se je ustanovil v Št. Vidu »Rokodelski dom«. Ko se je ustanovil ta »Rokodelski dom« so od vseh strani prihajale podpore. Darovi so bili veliki, parkrat se je darovalo celo okoli 1000 gl., po 200 gl. darovi tudi niso bili redki. Daroval je nadalje Njega Velič., naš presvetli cesar 400 (500) gl. ob priliki, ko je bil v Ljubljani. Kranjska hranilnica tudi 500 gl. Rasposlali so ob ustanovitvi 1000 tiskanih prošenj in vsaka je bila uslišana, ter je donesla vsaj 1 gl., kakor se nam zatrjuje. Vednoma so pa padali petaki in desetaki. Stavbna tla so bila zastojni darovana, stavbni material so ljudje navozili zastojni. Vrata, tla in druga mizararska dela so izvršili tukajšnji mizarji brezplačno, strehe so daroval ta preljudi Tone, če tudi tako, da je rekel nekdo, da se mora sredi podstrehe za klobuk držati, da ga veter ne odnese. Veljalo tedaj ni družega, ko zidarsko delo in notranja oprava dvorane ter vodnjak. Vsakdo izmed ljudi, ki so bili takrat tu, zatrjuje, da je bila društvena hiša plačana popolnoma iz prispevkov darov. Ali vendar se je baje najelo pri »Kranjski posojilnici« posojilo 6000 gl. Kam je šlo to? Do danes so prirejali v »Rokodelskem domu« veselice, ki so, posebno prejšnja leta, donosale letno vsaj čistih 200 gl. Nadalje so bila oddana stanovanja v tej hiši, ki so tudi mnogo donosala. Izdatkov ni bilo, le dohodki. Vse stvar je pa vodil od prvega pričetka Belec. In sedaj, na zadnjem obnem zboru društva rokodelskih pomočnikov Vam pove, da ima društvo 29.800 K (devetindvajset tisoč osemsto) dolga in da se bo hiša prodala. Kako je to mogoče? To vprašanje so si stavili nekateri na obnem

zboru in Toneta vprašali po računih. Ta je pa začel besneti in je potem rekel, da ima račune doma in da odloži blaginčarstvo. To pa ne gre tako, dragi mi Tone! Zatrjuje se nam, da so prejšnji računi sicer podpisani na pravilnost, a od takih, ki niso vedeli kaj podpisujejo in so bili večidel še Tonetove kreature. Treba je, da to stvar še kdo drugi preišče, ker vse gotovo ni prav, drugače bi si Tone ne prizadeval na prijateljskih izprehodih do »Slepega Janesa« prepričati o svoji pravičnosti ljudi, ki jih drugače sploh neče poznati. Na noge tedaj in pogledajte, če ni kaj gnilega pri tem!

Vojna na Daljnem Vstoku.

Včeraj je došlo iz Petrograda uradno poročilo o večdnevni boj pri Dačičavu. Potrjuje se, da so se ti boji na ruski strani bili samo zbog tega, da bi čimveč časa pridobili za svoje nadaljne operacije. Vsi ti boji so se za Ruse končali uspešno, to je, vse napade generala Oka, tudi njegov poskus dne 24. t. m. popoldne, prodrati ruski center, je ruska armada odbila.

Rusi, najbrže 1. sibirski kor generala Štakeljberga, so nato v noči dne 25. t. m. prostovoljno zapustili svoje pozicije in se v polnem redu umaknili proti severu, ne da bi jih pri tem ovirali Japonci.

Celo strategično situvacijo je do ločil general Kuropatkin in ukazal, da se je treba pri Dačičavu boriti in braniti le toliko, da se sovražnik zadržuje, kakor je bilo to zapovedano pri Vafankovu dne 30. maja in pri Kajčovu začetkom julija.

V bitvi pri Vafankovu se je voj generala Štakeljberga še preveč zapletel v boj in je v sled tega mogel prekiniti borbo šele, ko je že imel znatne izgube. Pri Kajčovu pa se je tej napaki že izognilo!

Pri Kajčovu se je sovražnik prišlo, da se je več dni pripravljaj na

bitko in s tem tratil dragoceni čas, da si Rusi niso imeli namena se spuščati v večjo bitko, ki bi morda odločujoče mogla ploviti na tek nadaljnih dogodkov. Rusi so s spretno svojo taktiko zadrževali Japonce več dni pred Kajpingom in se potem brez znatnih izgub umaknili, dočim so Japoncem povzročili občutne izgube.

Kakor se kaže, se je ruska armada tudi pri Dačičavu držala istega načrta in sploh se zdi, kakor da bi Rusi stremili za tem, da bi Japonce izabili kolikor mogoče daleč v notranjost Mandžurije.

Tudi angleški in nemški listi že slutijo, da japonski »uspehi« pri Kajčovu in Dačičavu niso pravzaprav nikaki uspehi, marveč da taki uspehi v bodoče še lahko postanejo za japonsko armado naravnost usodepolni. Zato so tudi o boju pri Dačičavu izostali običajni slavospeli, kar je pač dovoljni dokaz, da o kakem pravem japonskem uspehu niti ne more biti govora!

Poročilo generala Kuropatkina o boju pri Dačičavu.

General Kuropatkin je poslal carju Nikolaju obširno poročilo o vojnih operacijah preteklega tedna. O boju pri Dačičavu poroča:

V nedeljo dne 24. t. m. je sovražna armada na jugu zopet stopila v ofenzivo. Na našem levem krilu pri Tači se je vnel boj, ki je trajal 12 ur. Sovražnik je streljal neprestano s topovi, a naša artiljerija mu je z uspehom odgovarjala. Sovražne baterije, ki so operirale proti Sanciaci in Tuciatunu so morale ob štirih popoldne umolkneti vsled našega ognja.

Istočasno je sovražnik z vso silo navalil na našo armado v smeri Dafančen-Jufenšaj z namenom, da bi prodr center naših pozicij.

Toda naša armada je odbila vse napade in vzdržala svoje pozicije. Ob poldnesi uri zvečer je bil boj končan. Podrobnosti o bitki in izgube še niso znane.

Ko je tako poveljnik naših vojev vzdržal dva dni sovražni naval in uspehom odbil vse napade, se je jel po kratkem odpočitku umikati proti severu, ne da bi ga nadlegoval sovražnik.

Ruske izgube pri Dačičavu.

Po poročilih iz Mukdena so ruske izgube pri Dačičavu neznatne. Iz Petrograda se brzojavlja, da je na ruski strani ranjenih 253 mož, med njimi dva generala in eden častnik; ruska brzojavna agentura pa celo zatrjuje, da ruske izgube niso znašale več nego 50 mož.

Japonci so izgubili, kakor se poroča iz Tokija, 800 mož. Čudno pa je, da ni iz Tokija nobenega uradnega poročila o boju pri Dačičavu, ko so se sicer Japonci vedno požurili, da so čimprej obvestili javnost o vsakem najmanjšem svojem uspehu. Sedaj pa molče! Ali so morda dobili tako hud udaroc, da se ga sramujejo priznati? Prav lahko mogoče!

Aleksejev in Kuropatkin.

Berolinski »Lokalanzeiger« poroča iz Petrograda: Namestnik Aleksejev je ukazal, da se morajo vsi vojaški voji, ki dospejo tekom tega meseca in v bodoče v Mukden, dati njemu in ne Kuropatkinu na razpolago. Ako je to resnično, potem je pač razumljivo, da Kuropatkin ne more z uspehom voditi vojnih operacij.

Čuje se, da je namestnik Aleksejev prišel že tudi v navskrižje z admiralom Skridlovom v Vladivostoku.

Boj med Liaojangom in Mukdenom?

Iz Tiencina poroča Reuterjev urad, da se je v tork vnela velika bitka med Liaojangom in Mukdenom.

Ta vest je zelo neverjetna in jo je treba sprejeti z največjo rezervo.

Vladivostoško brodovje na pohodu.

»Times« javlja iz Tokija, da so ruske križarke, ki so torpedirale in

LISTEK.

Anton Aškerčev „Četrta zbornik poezij“.

(Založila Ig. pl. Kleinmayr & Ferd. Bamberg v Ljubljani 1904.)

Napisal *.

II.

Aškerč je, oziroma je bil katoliški duhovnik.

Katoliška duhovščina je vzgojena v načelih, da je vera katoliška edina prava in da izven nje nima nobena druga religija pravice do obstanka. Najna posledica tega nauka je verski celotizem in verska neznosljivost in nestrpnost napram drugovercem. In v istini, v nobeni drugi verski družbi ni najti med verniki, zlasti pa še ne med svečniki toliko netolerantnosti in verskega fanizma, kakor med katoliki. Saj so še med takozvanimi mlačnimi katoliki, ki so se že kolikor toliko otesli zastarelih nazorov in katerih cerkev pravzaprav ne prišteva več med svoje, redki slučaj, da bi se posameznik postavil na stališče popolne in absolutne to

lerance. Ako se uvaža, da spadajo leti v vrste takozvane »slušajoče« cerkve, torej med one, ki v verskem oziru še niso tako utrjeni, da bi ne potrebovali opore s strani »učede cerkve«, je pač jasno, kako zelo redki morajo biti slučaj, da bi se člani »učede cerkve«, to so duhovniki, ki so dobro podkovani v vseh verskih resnicah in neresnicah in finesah, emancipirali nazorov, ki so se jim umetno vcepili v srca, in se dvignili na vzvišeno stališče prave verske tolerance; to so tako redke pri kazni, kakor zvezde-repatice, ki se pojavljajo na obzorju morda samo vsakih sto let.

Ni torej neinteresantno vprašanje, kako stališče zavzema napram verskemu naziranju pesnik Anton Aškerč.

Odgovor na to vprašanje se pravzaprav že lahko posname iz tega, kar smo včeraj povedali.

Pesnik svobode mora tudi v verskem oziru zastopati načela misli svobodne in mora biti dosleden tudi v verskih vprašanjih tolerant in strpljiv. In kot tak se nam kaže Aškerč v vseh svojih delih.

Potovanje po Bosni, videč moliti slovenskega mohamedana v džamiji, je vzklil:

„Po svoje jaz — vi pa po svoje kot bratje častimo boga; Molitev je dobra i vaša, če dobrega vzdih je srca.“

Iz teh besedi je pač jasno, da pri Aškerču ni sledu o onem verskem celotizmu, s katerim se toli čestokrat odlikujejo katoliki duhovniki in laiki.

Katolicizem in toleranca, to sta si dva nasprotujoča drug drugega izključujoča pojma. Čim se je Aškerč postavil na stališče tolerance, moral je priti v konflikt s cerkvijo, ki za metuje to načelo. Kakor hitro pa ni priznal enega izmed temeljnih naukov katoliške cerkve, s katerim le ta stoji in pače, moral je nujno iz tega še izvajati nadaljne posledice in ne ustrašeno korakati naprej po započeti poti.

In Aškerč, krepak značaj železne volje in neustrašen do skrajnosti, ni obstal sredi pota, ali morda celo krenil nazaj!

Zgradba verskega naziranja se je jela podirati pred njim, ker ni

mogla vzdržati preskušnje pred sodnim stolom njegovega razuma; videl jo je padati, a on njene pogibelji ni zaviral, ker je uvidel, da dogmatične teze, ki so nasprotne razumu, tudi nimajo pravice do obstanka.

In tako se je zgodilo, da so pri pesniku polagoma dogme druga za drugo izgubile svojo moč in veljavo in da je na njih ruševinah vzkliklo in vzniklo novo versko naziranje, temelječe zgolj na bratski ljubezni in človečnosti.

To svoje versko naziranje je Aškerč že čestokrat v prejšnjih svojih delih jasno izpovedal, vendar pa ni nikjer tako odkrito in vsak nadaljni dvom izključujoče izrekel, da smatra verske dogme in kar je z njimi v zvezi za — dim, kakor v četrtem zborniku svojih poezij:

„Vse vere „indeke“ meni so enake. Najboljšo vero, mislim, pa imá, kdorkoli rad pomaga bratom svojim, kdor ljubi bližnjika iz dna srca.“

To je sedaj Aškerču verska dogma — in priznati se mora, da je istovetna z glavno zapovedjo Kristovo: »Ljubi svojega bližnjega kakor samega sebe«, katero pa sedaj

— žal — njegovi služabniki ponajveč teptajo v blato.

Pri takšnem prosvetljenem verskem naziranju se pač ni čuditi, da se pesnik ne more ogreti za razne pompozne, čestokrat naravnost smešne verske obrede, ki nimajo drugega namena, kakor s svojim pompom vplivati na nerazsodno množico.

„Brez cene vsi obredi so zunanji! kaj modrijanu je lupina mar! Nevednež, žal, nikdar ne vidi jedra. Ni pa resnice jedro glavna stvar?“

Zato je pesniku tudi skrajno zoprno, da je dandanes obred v religiji glavna stvar in da je le ta po največ povod raznim verskim bojem. Z ozirom na to kliče pesnik:

„Je vredno zbog lupine se črteti, pripraviti se in se dražiti? Je prav li, žreci vi in vi menihi, preganjati se in sovražiti?“

Sklepam ta odstavek z besedami dr. Gojmira Kreka:

»Ali ste sedaj vendar slišali, vi hinavei, kako oznanjuje naš pesnik besedo božjo? ...

In dvignili so svoje oči in videli nikičar drugega kakor Krista samega!«

potopile parnik »Takašimamaru«, hotele zapleniti tudi angleški parobrod »Sumara«. Križarke so ladjo ustavile in jo natančno preiskale, ker so se pa prepričale, da parnik nima nobene kontrebande na krovu, so ga izpustile.

Po poročilih iz Londona so v Ameriki v silnih skrbeh za parnik »Koreja«, ki je 12. t. m. odplul iz San Franciska. Parnik je imel na krovu za Japonsko vojno kontrebando in razen tega še 200.000 f. šterlingov zlata za japonsko vlado.

Splošno se misli, da je vladivostska eskadra zaplenila tudi ta parnik.

Kje se sedaj nahaja to brodovje, se ni prav ne ve. Iz Petrograda so poročali, da so vladivostške križarke te dni videli v bližini otoka Formosa na južnokitajski obali in da so tamkaj zaplenile zopet en japonski parnik. Obenem se razglša, da je car Nikolaj imenoval prejšnjega poveljnika vladivostškega brodovja kapitana 1. razreda — Rejsenstojna podadmiraloma.

Japonske vojne ladje v Rdečem morju?

Kakor se poroča iz Londona, je dobil kapitan ruske križarke »Smolensk« brzojavko, da so došle v Rdečo morje japonske vojne ladje.

Francoski parnik »Chodore«, ki je došel iz Sajgon, poroča, da je v ponedeljek v Rdečem morju videl tri vojne ladje z dvema torpedovkama, ne da bi mogel določiti njih narodnost.

Takisto zatrjuje tudi poročevalec »Daily Mail« v Suez, da se v Rdečem morju nahajajo japonske križarke.

Revolucija v Koreji?

»Tribuni« se javlja iz Seula, da je korejska vlada opozorila Japonce z ozirom na veliko razburjenost med prebivalstvom radi postopanja japonskega vojaštva, da naj bodo pripravljene, da vsak hip izbruhne revolucija v Koreji, ki bo v prvi vrsti na perjenja proti Japoncem samim.

Japonska vlada pošilja zbog tega vedno večje voje v Korejo, da bi udušili eventualni upor.

Politični položaj.

Praga, 27. julija. Čški agrarci baje nameravajo prepustiti obstrukcijo Mladočehom, dočim bodo sami šli le v opozicijo ter si skušali priboriti gospodarskih koristi. V ta namen izdajo agrarci pred jesenskim zasedanjem drž. zbora oklice na narod. V oklicu se bo opozarjalo na dosežanje brezuspešno obstrukcijo.

Tešin, 27. julija. V sosednji vasi je imel nemški poslanec Nowak včeraj shod. V svojem govoru je jadrkaval nad posurovelostjo parlamenta, vsled česar je izgubil ves ugled pri ljudstvu. Govornik se je čudil, da Nemcem ne poide potrpljenje. Pozabil je, da so tako posurovelost zanesli prvi Nemci v parlament, a Slovani so morali imeti dolgo potrpljenje.

Kralj Matjaž.

Zgodovinska povest.

V.

(Dalje.)

Lov na cigane je trajal več tednov, ne samo v vrhnjskem okolišču, nego skoro po vsi Notranjski. Sicer so ujeli tu in tam kakega posameznega cigana in ga obesili na najbližje drevo, ali veliki četi kralja Davida niso mogli priti na sled. Poveljnik se je pač trudil na vso moč, tembolj, ker mu je bil pater Celestin obljubil bogato plačilo, če ujame Erazma pl. Obričana, ali njegov trud je bil brez uspeha. In vendar je bilo brez dvoma, da se cigani niso umaknili v druge kraje, da so se morali skrivati po Notranjskem in okrog Vrhničke, kajti med kmetskimi ljudmi je šla od koč do koč, od ust do ust povest o tem, kar sta doživela hči kralja Davida in Erazem pl. Obričan v samostanski ječi. Od kod naj bi bili ljudje to izvedeli, če ne od prizadetih samih ali od njihovih pajdašev?

Ko je pater Celestin izvedel za te govorice, je začel med podložnimi kmeti še hujše divjati kot kdaj poprej. Imel je proste roke, kajti prijor Abacij se sploh ni več streznil. Skoro ga ni

Deželnozbornske volitve v Bukovini.

Črnovci, 27. julija. Včeraj so se vršile volitve iz skupine mest in trgovinske zbornice. Tu se je pokazalo, kako so bukovinska mesta zastupljena s židovskim nemštvom. Skoraj vse mandate so dobili nemški liberalci, tako v Črnovcih oba mandata, v trgovinski zbornici oba, v Seretu, Suez-vi in Radovu. Med izvoljenimi je tudi znani naš »rojake«, profesor Skedl. Izvoljen je v Seretu.

Ogrsko-hrvatski drž. zbor.

Budapešta, 27. julija. Zbornica je nadaljevala podrobno razpravo o proračunu trgovinskega ministrstva. Poslanec Smialovszky je izjavil, da goji za trgovinskega ministra popolno zupanje. Posl. Mukits je dokazoval, koliko škodo provzroča skupna carina ogrski industriji ter je zahteval, naj se nekaj stori za povzdigo male obrti. — Trgovinski minister je izjavil, da priznava, da je mala obrt potrebna nujne pomoči, kar se bo tudi dalo nekoliko doseči z revizijo obrtnega zakona. Zakon o kartelih je že izdelan. Glede trgovinskih pogodb je že ministarski predsednik povedel abornici, da Ogrska toliko časa ne sklene nikakih pogodb, dokler ne uredi na kakršenkoli način svojega razmerja z Avstrijo. Potem je govoril minister o skupni carini ter povedal, da bi v slučaju carinske ločitve od Avstrije imela Ogrska pri svojem izvozu v Avstrijo 18 milijonov kron škode, pri izvozu moke celo 57 milijonov kron, in ta škoda bi še narasla, ako bi v tem času Romunija imela preobilico žita. Nadalje je govoril o prekopi ob Donavi in Tisi. — Proračun trgovinskega ministrstva se je nato sprejel ter se razprava odgodila do jutri.

Nevarnost iz Italije?

Dunaj, 27. julija. Potrjuje se vest, da vojaštvo v italijanskih pokrajinah Avstrije letos ne gre na manevre, temuč ostane polnoštevilno v svojih garnizijah. Za vzrok tej odredbi se smatra napeto vedenje avstrijskih Italijanov in vojne odredbe Italije na avstrijskih mejah. Nihče ne more več tajiti, da je zadnji čas med Avstrijo in Italijo zavladala skrajna nezaupnost.

Dogodki na Balkanu.

Carigrad, 27. julija. Avstro-ogrski in ruski poslanik sta pri turški vladi ustno posredovala za pomnožitev tujih orožniških častnikov v Makedoniji.

Sofija, 27. julija. V vilajetu monastirskem pustošijo grozno mnogobrojne turške roparske čete, in sicer v okraju Ohrida razbojnik Malik aga z 18 do 20 roparji; med Ohridom in Reško načeljuje 20 mož močni roparski četi sin Ram Duke; v okraju Debar ima Tair Tola 25 do 30 mož broječo roparsko četo; v

bilo dneva, da niso stražarji in hlapeci prignali nekaj kmetov ali kmetie v samostan in jih na dvorišču izbičali, češ, da so obrekovali samostan in žalili njegove prebivalce. Dostikrat je bil pesek na dvorišču vseh poškrbljen s krvjo, okrog katere so se podili gosti roji velikih črnih mušic.

Pa tudi kmete, ki niso bili samostanu podložni, je pater Celestin preganjal, kolikor je mogel in dostikrat je najel vojščake in jih napodil, da so v divjem diru jezdili čez njive in poljane in da so konjska kopita pomandrala sadove trdega kmetskega dela.

Toda vzlic tej strahovladi niso utihlele govorice o početju menihov z Ester, z ujetimi cigani in z Erazmom. Ljudska fantazija je te dogodke pobarvala in jih opremila s strahotnimi detajli. Stare, že davno zaceljene rane na narodovem životu so se začele odpirati, stoletne krivice so začele narod z novo močjo skeleti, v vseh sreih je vrelo in v narodovi duši so nastajali celo dvomi o resničnosti cerkvenih nauk. Tisoč in tisoč pesti se je, čeprav še skrivaj in v onemogli jezi, dvigalo proti samostanu in prelita kri je vpila do neba po maščevanju.

okolici Monastirja samega pa prešijo roparji: Ševki s 35—40 možmi, Lūman s 15 roparji in Ahmed s 20 roparji.

Francija in Vatikan.

Pariz, 27. julija. Lavalski škof se je pismeno pri papežu opravičil, ker mu pod sedanjimi pogoji ni mogoče priti v Rim, kamor ga je pozvala kurija. Vkljub temu mu Vatikan ne priznava s komunikacijo. V Vatikanu se najhuje jese nad škofom zaradi tega, ker je pismi, ki sta mu jih pisala kardinala Vanutelli in Merry del Val, priobčil po časopisih. Dijonski škof pa je izgubil pogum ter je se danes odpeljal v Rim delat javno pokoro. V ministrskem svetu dne 2. avgusta bo padla odločitev glede popolne ločitve cerkve od države.

Zaradi umorjenih misijonarjev na Kitajskem.

Pariz, 27. julija. Kakor znano sta bila nedavno na Kitajskem umorjena neki belgijski škof in neki misijonar. Ne ve se, ali so ju ubili roparji ali zarotniki. Ker ima Francija protektorat nad katoliki na Kitajskem, mora to zadevo urediti. Francoska vlada je že naročila svojemu poslaniku v Pekingu, da zahteva od kitajske vlade popolno zadoščenje za umorjena duhovnika. Kakšno naj bo to zadoščenje, ako Kitajska sploh ne ve za storilce! Najbrže se zaradi teh dveh misijonarjev zopet izoimi kaka diplomatska afera, ako ne celo ekspedicijska.

13,6 milijonov za kolekovino.

Pariz, 27. julija. Kakor znano, je takozvana »panamska družba« dobila za Panama-prekop 200 milijonov frankov. Takoj pa se je oglašil francoski fiskus, ki zahteva za vpis koncesije na ime nove družbe kolkovnega davka v znesku 13,6 milijonov frankov. Družba seveda ugovarja.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 28. julija.

— **Osebnost.** Profesor veronauka na I. drž. gimnaziji v Ljubljani monsignor Tomo Zupan je na lastno prošnjo umirovljen.

— **Vsesokolski zlet in njegovi zasramovalci.** Ni nam mogoče, da bi priobčili posnetke iz poročil različnih slovanskih listov o vsesokolskem zletu. Če bi hoteli to storiti, bi se morali ves mesec baviti s to slavnostjo, kajti malone vse slovansko časopisje je posvetilo vsesokolskemu zletu največjo pozornost in je obširno poročalo o njem. Vse sokolstvo je lahko ponosno na ta poročila, kajti v njih se toplo in oduševljeno priznava, da je slavnost znamenito uspela in da spada zlet med najkrajše uspele slovanske manifestacije in da je bilo vzpričo ogromne udeležbe uprav čudovito dobro preskrbljeno za zunanje ude-

ležnike. Na milijone slovanskih sinov je danes poučenih o tej slavnosti, na milijone jih je, ki snajo ceniti delo in trud onih rodoljubov, ki so pripravili in priredili to veleimpozantno slavnost, in na milijone jih je, ki danes vedo, kdo je na Slovanskem nositelj narodne, sokolske misli. Na stotine je slovanskih listov, ki so navdušeno oznanjali znamenitost in sijaj sokolskega praznika; v čeških in v hrvatskih, v ruskih in srbskih, v poljskih, bolgarskih in slovanskih listih slave to priredbo, časte po zaslužju prireditelja in jubilarja »Ljubljanskega Sokola« in izrekajo zahvalo onim, ki so s trdim in napornim delom in z velikimi žrtvami vse poskrbeli, kar je bilo treba za slavnost. S to slavnostjo je slovenski narod pridobil na milijone prijateljev, bratov, ki so nas do slej komaj poznali. In vendar so se našli ljudje, ki to znamenito slavnost grde in zasramujejo. Na vsi slovanski zemlji od Mangarta do Vladivostoka od Gdanskega do Soluna je pa le en sam list, ki je sposoben take infamije, to je list ljubljanskega škofa, nesnažno glasilo nesnažnih politikujočih duhovnikov, to je ljubljanski »Slovenec«. Klerikalci so bili od nekdanjih strupeni sovražniki »Sokola« in so ga vedno obirali, zasramovali in na najhujšo neješčino denuncirali kot veleizdajsko revolucijonarno društvo, dasi se ni »Sokol« nikdar vtikal v politiko. Toda klerikalci so »Sokola« sovražili in ga sovražijo tudi še danes, ker sovražijo narodno idejo, ki je kristalizirana v sokolstvu, ker sovražijo slovansko misel, kakor je oživitvena v sokolstvu in o kateri vedo, da izključuje klerikalizem. Prav pravijo brnske »Lidové Noviny« v svojem krasnem poročilu: »Sokol bdi — a to je zaručnica, že svoboda, jejiž heslo v čele vsého praporu má zlatým písmem napeáno, už neznaníkne a že ve volné svobodě rozvine se mčrou vrchovatou i duch pro zápasý na poli duševním, kde v rozhodném, konečném utká se boji veskeré Slovanstvo se spoletnou nepřátelskou racou... Jest třeba jen na počaté cestě neúmornou práci v pradž sokolekou vytrvati a tak myšlenka všeslovanská zachráni jistě nas Slovany všechny pro věčné věky.« — Sokolsko misel sovražni klerikalci »Sokole« od nekdanjih. Mi nola slavnost jih pa toliko bolj jezi, ker se niso mogli zraven prištuliti, ker se je pred vsem slovanskim svetom pokazalo, da med bojovníky za sokolsko, za slovansko misel ni kranjskih klerikalcev. Že dvajset let je tega, kar je Mahnič začel sokolstvo zasramovati in denuncirati in kranjski klerikalci so mu zvesto sledili do slavnosti. Šele nekaj tednov pred

Tako je začelo tleti in goreti na vseh koncih in krajih okrog Bistre. Tu se je videl šele dim, tam so se začeli pojavljati že plameni upora proti samostanu in odpada od rimske vere, povsod je pa bilo moreče soparno, kakor pred velikansko nevihto, ki poruši in polomi vse, kar najde na svojem potu.

Takozvana »Zigenerhats« je bila končana šele proti jeseni. Vojščaki so se vrnili v Ljubljano, njim na pomoč dodeljeni graščinski hlapeci so odšli na svoja domovanja, v samostanu je ostal le majhen oddelek vojščakov v varstvo samostana. Ko je pater Celestin s svojega okna gledal za odhajajočimi vojščaki, ga je prevzela jeza, da sedaj nima več upanja dobiti Erazma pl. Obričana v roke. Maščeval se je sicer kmetom, ali onega, katerega bi bil najraje ugonobil, ni mogel doseči. Nadvojvoda Karel je bil sicer na prošnjo samostanskega predstojništva brez preiskave izrekel obsodbo nad Erazmom, da je pregnan na vse čase iz vseh avstrijskih dežel, da mu ne sme pod strogo kaznijo nihče dati ne zavetišča ne hrane, nego ga mora kot zločinca in apostata izročiti cerkveni oblasti, ali pater Celestin je vedel, da se more ta

slavnostjo so v dunajskem »Vaterlandu« na najpodlejši način denuncirali »Ljubljanskega Sokola« — a čim se je približala slavnost, čim so vedeli, kako velikanska manifestacija bo zlet, čim so spoznali, da bo pozornost vsega slovanskega osredotočena na ta zlet — so kar naenkrat tudi hoteli igrati na tej manifestaciji svojo vlogo. Kaj bi bilo vse javno mnenje reklo, če bi bil »Ljubljanski Sokol« pustil na svoji jubilejski slavnosti navse slovanski priredbi sokolstva nastopiti sovražnike sokolstva, tiste ljudi, ki so »Sokola« 20 let nepretrgoma zasramovali in ga denuncirali. Čast sokolstva je zahtevala, da je »Ljubljanski Sokol« pustil na strani brezdomovinske klerikale. In zdaj je začel »Slovenec« svojo vojno z nesramno izjavo, priobčeno dne 15. t. m., da njegova stranka odklanja sodelovanje — na katero je nihče ni vabil, in z še nesramnejšo opazko, da le iz ozirov na zunanje goste ne nažene svoje sdrge, da bi slovansko manifestačno slavnost razbila in razgnala. To je »Slovenec« pisal 15. t. m. in na to smo mu mi odgovorili z notico, na katero se sinoči sklicuje, in v kateri smo mu za njegovo nesramnost primerno posvetili. Slavnost se je izvršila sijajno in krasno. Na vsi slavnosti ni bila izrečena ne ena beseda, ki bi bila naperjena proti klerikalcem, ni bil storjen ne en korak, ki bi mogel biti klerikalcem v spodtiklaj. Z nobleso, katere klerikalec sploh zmožen ni, se je vse opustilo, kar bi moglo dati slavnosti kak strankarski značaj, dasi klerikalci kot preganjalci in denuncijantje sokolstva gotovo ne zaslužijo nobene gola obzira. Za to velikodušno prizanesljivost in za nobleso, da se niti z besedico pri ti slavnosti niso pred zastopniki vsega slovanskega ožigosali klerikalci po zaslužju, se je »Slovenec« zahvalil s tem, da grdi vseslovansko slavnost, o kateri so navdušeno poročali vsi drugi slovanski listi, da insultira vse tiste, ki so priredbo imeli v rokah in se z občudovanjem vredno požrtvovalnostjo trudili zanjo in da razširja najpodlejšo laž, s katerimi bi mogel slavnost kompromitirati. »Slov.« laže kot eigan, kakor je pač njegova navada od nekdanjih, a nas le veseli, da je tako pred vsem slovanskim svetom pokazal svojo propadlost in zavrženost. Koliko zaležejo njegova natolcevanja, razvidi se iz tega, da se »Sokolu« niti vredno ne zdi, da bi nanja sploh kaj odgovoril, nego jih molčečim prezirom ignorira.

— **Slovenci!** Vabimo Vas na XIX. veliko skupščino družbe sv. Ci-

obsodba brez vojaške pomoči samo slučajno izvršiti. In to ga je peklo in mu je ležalo na duši, mu je raznemalo možgane in razgrevalo kri. Celo menihi niso mogli tega pojmiti, ker niso poznali prave nature tega groznega moža, ki je imel le eno samo a silno strast, da je hotel uveljaviti vedno in povsod svojo voljo, in ki je poznal le eno radost, le en užitek, le eno razkošje, delirij volje.

Srepó je gledal pater Celestin za odhajajočimi vojščaki in ko so izginili v daljavi, je njegov pogled motril mogočno ravan ki se je v svitu zahajajočega solnca razprostirala pred njim. In zdaj ga je obšel ponos, da je skoro vse, kar vidi njegovo oko, njemu podložno in pokorno, da je on kralj te pokrajine, gospodar imetjain življenjateh prebivalcev, katere je s svojo železno pestjo ukrotil tako, da se po pasje uklanjajo njegovi volji. Samo prijskega križa na zlati verigi še ni imel, a vedel je trdno, da ga dobi, čim le iztegne roko, in zato je lahko čakal ugodnega trenutka.

Tedaj, ko je pater Celestin z razmišljanjem o svoji moči tolažil svojo jezo, da se ne more maščevati nad

ila in Metoda, ki bo v četrtek, dne 4. avgusta 1904 v Žalcu pri Celju. Začetek sv. maše ob 10 uri, začetek zborovanja v dvorani g. Fr. Hodnika ob 11 uri. Po zborovanju skupni obed, za kateri naj se udeleženci do 2. avgusta t. l. sglase pri odboru podružnice sv. Cirila in Metode v Žalcu. Kuvert brez pijače stane tri krone. Po obedu razhod po Žalcu in okolici. Ob 5. uri popoldne koncert. Ravna teljstvo c. kr. državnih železnice je z odlokom z dne 3. julija 1904 št. 19587/5, dovolilo, da se odpelje poseben vlak iz Žalca v Celje 4. avg. 1904 zvečer ob 8. uri 23 minut, ki bo imel direktno zvezo z vlaki proti Ljubljani in proti Mariboru.

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metode.

Vsenemški poslanec Stein je — seveda tudi skrivaj — obiskal te dni Jesenice in imel tam shod. Namen shoda je bil, ustanoviti na Jesenicah vsenemško delavsko društvo. Kakor poroča pri ti priliki vsenemško glasilo, je na Jesenicah v zadnjih dveh letih že osemdeset oseb prestopilo k protestantizmu. In rimskim klerikalcem se še vedno ne svita!

Trgovski tečaj na l. mestni višji dekliški šoli v Ljubljani je zaključil letošnje šolsko leto dne 20. julija z izpitom, ki je trajal dva dni in sicer 19. in 20. julija. Vizirali so komisiji, kateri je predsedoval načelnik kuratorija g. ravnatelj Senekovič, so bili gg. ravnatelj dr. Požar, mestni knjigovodja Terdina, profesor A. Sič in sodni avskultant Kuder. Izmed 32 vzprejetih učenk so izstopile med letom 4, k. skušnji se ena sploh ni oglašila, dve ste pa po pismenem izpitu, ki se je vršil od 4.—7. julija, odstopili. Pri izpitu so 3 učenke padle, 22 pa jih je napravilo izpit in sicer 5 z odličnim, 17 pa z dobrim uspehom. Poučeval je knjigovodstvo mestni knjigovodja g. Terdina, trg. aritmetiko, trg. korespondenco in pisalni stroj g. prof. Sič, trgovsko in menično pravo pa g. Kuder. Ta prepotrebni trgovski tečaj, ki je zaključil letos že 4. šolsko leto, je dal slovenski trgovini že mnogo svežih in mladih trgovskih moči. Marsikje je ta mladi trgovski naraščaj, toliko uplival, da se je uveljavil vsaj slov. knjigovodstvo, marsikje pa tudi slov. korespondenca. Bodreč druge za slovensko misel in besedo, se ta mladi naraščaj sam vnema ob njej. Mnogo učenek ko ostalo v domači trgovini, ta ali ona bo prevzela od svojih starišev trgovino ter bo imela priliko uvesti v svojo trgovino samo slovensko poslovanje. Trgovski tečaj je vzgajališče slovenskega trgovskega poslovanja, samostojnih ženskih eksistenc in slovenske ženske zavednosti.

Umrl je včeraj ob 8. uri jutraj v tukajšnji hiralnici, v 41 letu starosti, Anton Grablovič ustanovitelj socialdemokratske stranke na Kranjskem. I okoliščina je bil jako dober ljudski govornik in je znal s svojim nastopom delavce namah pridobiti za svoje ideje. Zadnja leta je bival v Ljubnem kot tajnik »Avstrijske zveze rudarjev«. Vled napornega dela in slabih gmotnih razmer se mu je omračil um, na kojem je bolehal skozi več let. Ž njimi izgubi socialna demokracija

Erazmom, je zapustil dolgi Laban samostan. Sedaj pa ni imel na sebi obleke samostanskih stražarjev, in ni imel na strani meča, s katerim je bil sicer vedno oborožen, nego je nosil oguljeno kmetosko obleko v rokav, pa je držal debelo palico. Vendar pa je zadovoljno zvižgal, ko je šel svojo pot do ovinka, izza katerega se ni več videlo na samostan. Tam se je usedel kraj ceste, da še enkrat ogleda mogočno poslopje, kjer je preživel toliko let in ki jih je danes zapustil za vedno.

— Hej, kam pa ti, pa v tej obleki? S temu besedami je Anton Magajna, ki je prijezdil z Verda, prebudil dolgega Labana iz njegovih sanj.

Počasi se je Laban obrnil k Magajni, kakor bi se njegovi pogledi ne mogli ločiti od samostana.

— Po svetu grem, gospod Magajna. Da, da, po svetu. Nič se ne čudite; res je tako. Savel je šel iskat očetove oslice, pa je našel kraljevstvo; kdo ve, kaj jaz najdem.

— Pred vsem bi se moralo vedeti kaj iščeš, je menil Magajna.

— Ali naj Vam povem po pravici?

slovenska zadnjega izmed svojih prvoboriteljev. Pogreb bo danes ob 7. uri sveder iz hiše Radeckega cesta št. 11.

Vegov nemški življenjepis. Gospodom subskribentom se naznanja, da bo Vegov življenjepis koncem tega meseca dotiskan. Takoj po natisu se počne razpošiljatev.

Tržiški »Sokol«. Izvanredni občni zbor tržiškega »Sokola« se je vršil 24. t. m. Od navzočih 24 članov sta bila soglasno izvoljena za podstarosto brat Miha Zaletel, za odbornika pa brat Peter Smolej. Pri ti priliki so se določile tudi posamičnosti za slavnostno ustanovitve »Sokola« dne 4. septembra t. l., in sicer tako le: 1) na predvečer napravijo pevci »Sokola« podoknico starosti bratu Josipu Luzarju; 2) v nedeljo 4. septembra dopoldne ob 10 uri bo sprejem in pozdrav došlih bratskih društev, ob 11. uri ogled Tržiča in okolice, ob 1. uri popoldne banket v gostilni pri Baetlju, kjer bo svrjala godba na godala, a ob 3 uri popoldne bo javna telovadba. Kraj, kjer bo javna telovadba, se naznani prihodnjič. Že sedaj prosimo vsa bratska sokolska in sploh vsa narodna društva, naj nas blagovole poašatiti pri ti velevažni slavnosti s svojim obiskom. Posebna vabila se še razpošljejo. — Odbor.

Aljažev dom v Vratih. Slovenska otvoritev Aljažvega doma v Vratih, postavljenega v spomin desetletnice »Slovenskega planinskega društva«, v nedeljo, dne 7. avgusta t. l. Spored: Odhod iz Ljubljane v nedeljo, dne 7. avgusta, ob 5:05, ozir. iz Šiške ob 5:09 zjutraj, prihod na Dovje ob 7:11. Z Dovjega v Vrata (mimo Peričnika) 2 1/2 ure hoda. V Vratih pri Aljaževem domu ob poldvanjstih sv. maša pod milim nebom; opravi jo g. Ivan Miakar. Blagoslovitev in slovesna otvoritev doma. Zabava: petje in godbe. Odhod v Mojstrano in na Dovje ob 8:39 zvečer v Ljubljano. Prihod v Ljubljano ob 10:40 ponoči. Za jed in pijačo je poskrbljeno. Za pravi obed se je oglasiti do dne 2. avgusta pri odboru v Ljubljani, istotako za prenočišče. Ob koncu veličastne alpske doline Vrat, tam kjer se dviga mogočni Triglav od tal do vrha liki navpična stena, stoji že od leta 1896 Aljaževa koča, ki jo je postavilo »Slov. planinsko društvo«. Koča obstoji le iz enega prostora, v katerem je 6 ležišč, ognjišče in miza s potrebnimi klopni. V podstrešju so ležišča za vodnike. Koča ni bila oskrbovana; opremljena je bila le s potrebnimi kuhinjsko posodo, da si je mogel turist kaj malega skuhati. Veličastnost doline same in poti, ki izvirajo iz nje na Triglav in njega sosede ter zlasti v romantično Trento, so privabljali vsako leto vedno več turistov v kočo, in tako je nastala izven društva misel, da bi se postavila v Vratih velika, oskrbovana koča. Misel je vzrasla celo do namere, da bi zgradili velik planinski hotel, ki naj bi ne služil le v turistiške namene, marveč bi bil tudi letovišče in središče planinskega zdravilišča. Tem idealom je pa nasprotoval hladni realizem v obliki pičlo odmerjenih denarnih sredstev. Društvo samo ne bi bilo moglo prevzeti tolikih stroškov za velik hotel, zasebnim potom pa gmotne podpore tudi ni bilo dobiti. Misel o hotelu se je vsled tega vedno bolj krčila in odbor je zato sklenil, zgraditi z najmanjšimi stroški nekoliko večjo

kočo, ki naj bi zadoščala, ker bi bila oskrbovana, turistom in tudi letoviščarjem v manjšem številu. Z ozirom na nje vedjo obsežnost se je nazvala nova stavba »dom« in s ozirom na veleslaninskega društvenega častnega člana, po katerem ima še ime tudi prva koča, se imenuje ta dom »Aljažev dom«. Stara Aljaževa koča tvori v tlorisu kvadrat, ki mu je stanica dolga 550 m, novi Aljažev dom je pa 1380 m dolg in 910 metrov širok. Zgrajen je iz macesno vege in smrekovega lesa na 75 m visoki zidani podstavi ter pokrit s cementnimi strešniki. Stavba je prilična z uporabo podstrešnih prostorov. Glavni vhod je obrnjen proti južnovzhodni strani. Čez nekoliko na prostem stoječih stopnic stopiš v sobo, ki je nekaka predoba v razdelitvi prostorov. Na levo od te predsobe se nahaja prustorna jedilnica z divnim razgledom na Luknjo, Triglav in Cmir. Iz jedilnice je vhod v spalnico za dame s šestimi posteljami. Na desni strani od predsobe drže vrata v spalnico za gospode, v kateri je prostora za deset ležišč. Iz predsobe je dohod v vežo in v stopnišče, ki leži na severni strani hiše. Iz veže prideš v kuhinjo, poleg katere se nahaja prostorna shramba, pod kuhinjo in shrambo pa je velika klet, v katero vodijo stopnice iz veže. Po lesenih stopnicah prideš v podstrešno nadstropje, najprvo v prostorno predsobo, iz katerega drže četver vrata, vsaka v svojo sobo. Od teh štirih sob ima dve razgled proti zapadu, torej proti Luknji in Triglavu, iz drugih dveh pa je mičen pogled po vsej dolini nazaj, ki jo na videz zaključuje zelena Rožica. V teh štirih sobah bodo po 2 do 3 postelje zlasti za letoviščarje. Stara koča, ki stoji nekoliko vstran, se bo uporabljala najbolj za vodnike. »Slovensko planinsko društvo« hoče z novo stavbo ustreči turistom, da bodo imeli dobro prenočišče na izhodišču na velike partije v Julske Alpe, pa tudi letoviščarjem, ki si žele poditka in miru med veličastnimi gorami. Društvo pa pri svojih napravah ne sme in ne more prekoračiti svojih gmotnih razmer. Vled tega se ni gledalo pri zgradbi Aljažvega doma na zunanji lišp, marveč se je raje denar uporabil za solidnost in praktičnost stavbe in za vodovod, ki je napeljan izpod Triglava. Opisali smo Aljažev dom le nekoliko; bolj je pač, da si ga vsak ogleda sam, zato upamo, da pride v nedeljo, dne 7. avgusta t. l. kar največje število planincev v Vrata, da se na novo poklonimo kralju naših planin — mogočnemu Triglavu.

Podružnica sv. Cirila in Metode za Žužemberk in okolice ima dne 31. t. m. v šolskem poslopu ob 4 uri popoldne redni občni zbor.

Lov na tatove. Vled mnogih vlovov, ki so se te dni primerili v Bučki, Zamešku, Zaboretu in pri Sv. Primožu v občini Raka, je crozištvu s pomočjo 200 kmetovskih mož dne 25. t. m. uprizorilo velik »lov« na tatove, ki pa je bil brez uspeha.

Odbor »Slovenskega pevskega društva« v Ptuj prosi vse gg. poverjenike, slavna pevska društva, č. pevke in pevce sodelujoče pri slavnosti dne 7. avg. v Mariboru, naj vamejo jim dopslane note s seboj, sicer bi jih manjkalo pri koncertu. Ker bo skupna pevska vaja prepotebna, posebno glede prednašanja novih skladb, pro-

sijo se vsa slavna društva, kakor tudi posamezne č. pevke in pevci, da pridejo še opredpoldan v Maribor. Začetek koncerta bo ob pol 4. do pol 6. ure, torej bo za tiste udeležence jako ugodno, ki se žele odpeljati sveder ob 1/8. uri iz Maribora. Udeleženci, ki žele prenočišča, naj se obrnejo na lokalni odbor v Mariboru, na g. dr. Mil. Goriška, odvet. konc. v pisarni g. dr. Glaserja.

Napad na sodnika. Dne 23. t. m. se je vršila v Gradišču ob Soči obravnavna proti Antoniju Peressotu iz Romansa. Ko je proglasil sodnik, pristav Breznig, obsodbo na dva meseca, je pograbil Peressot križ na mizi, težak 6 kil, ter ga vrgel proti sodniku. Sodnik se je nagnil hitro nazaj, in tako ga križ ni zadel, marveč je priletel v steno ter napravil tam luknjo. Potem je pograbil Peressot še svedčnik ter ga vrgel proti sodniku, ali ga tudi ni zadel. Na to so navzoči žele mogli pridržati Peressota ter ga ukrotiti. Na klic sodnikov so prihiteli še drugi uradniki in stražniki, ki so odvedli Peressota v zapor.

Demonstracije v Trstu so zdaj na dnevnem redu, a so vladetemu, da aretira policija vsak večer večje število preveč razposajenih paglavcev, vendar brezpomembne. Par sto fantičev, iredentovcev in so cijačnih demokratov razgraja po ulicah in kolne list »Il Sole« z brezprimerno ostrostjo in z uničujočo neusmiljenostjo biča komoro in njene priataše ter razkrinkava početje tistih ljudi, ki nosijo v Trstu zvonce v rokah. Lahone to boli zlasti sedaj, ko je prišla na dan afera z bombami, ko je očitno, da se je v Trstu nameravalo s strašnimi hudodelstvi prouzročiti morda celo revolucijo in mednarodni konflikt. V zadevi bomb je korespondenčni biró sedaj jako malobeseden. Hišne in druge preiskave, ki so trajale ves teden, so glasom poročila italijanskih listov končane in je preiskovalni sodnik dr. Barzal to že sporočil policiji. Tudi zasliševanje obtožencev je končano in se prične sedaj zasliševanje priš. Mestna delegacija je suspendirala tri magistratne uradnike in nekega mestnega učitelja, ki so zapleteni v afero z bombami.

Ljubljanska društvena godba priredi jutri zvečer ob 8 uri v »Zvezdi« promenadni koncert s sledečim sporedom: 1.) Zajc: »Čarovnica iz Boissy«, ouverture. 2.) Ziehrer: »Iz cesarskega mesta«, valček. 3.) Verdi: »Traviata«, fantazija. 4.) Parma: Intermezzo iz opere »Ksenija«. 5.) Kindl: »Sanjske slike«, potpourri. 6.) Aletter: »Ljubavno kramljanje«, ga vota.

Ogenj na barju. Dne 22 je v Bregu nastal na posestvu Matije Keržiča iz Pekla ogenj, ki so ga šele po dvanemnem delu pogasili.

Nesreča. Včeraj so pripeljali ob 2. uri 37 minut s poštnim vlakom 7letno Jožefo Stradijlovo, hčerko posestnika iz Spodnje Košane št. 38 na južni kolodvor in od tod z rešilnim vozom v deželno bolnico. Navedenka je pestovala doma pod hribom otroka, njen 5letni brat Ivan pa je zavalil nanje neko skalo, ki jo je zadel pod desno koleno in ji zlomila nogo.

Tatvina. Trgovcu J. K. je bilo iz kleti ukradenega 30 litrov vina.

Pogoljufal je Anton Deros, kamnosek v Škofji Loki, 50 kron in včeraj neznan kam pobegnil.

Delavsko gibanje. Včeraj so se z južnega kolodvora odpeljali v Ameriko 4 Hrvati. — Iz Hrušice se je odpelhal 13 Hrvatov v Zagreb, 8 pa iz Rke v Škofjo Loko.

Izgubljene in najdene reči. G. J. Š. je izgubila včeraj neke v mestu zlato iglo z dijamantom, vredno 120 K. — Dijak Gašper Pekla je izgubil danes v cerkvi sv. Jakoba črn dežnik, vreden 5 K. — Trgovčeva soproga M. G. je izgubila včeraj neke v mestu zlat uhan z briljantom, vreden 200 K. — Našel je dne 27. t. m. realce Jožef Straus denarnico, v kateri je bilo 10 K 50 vin. — G. Amalija Šešarkova je našla srebrno zaplestnico.

Hrvaške novice. Litograf Zlimal, ki je izdeloval v Zagrebu bankovce, katere je njegova žena s pomočjo svojega ljubimca Liebla po Dunaju razpečavala, je bil včeraj obsojen v 10letno ječo, dasi je sam državni pravdnik predlagal milostno sodbo z ozirom na to, da je vplivala nanj njegova malovredna žena in beda. Na Ogrskem in Hrvaškem je namreč za tak zločin najnižja kazen 10 let, dočim smejo avstrijska sodišča znižati kazen do treh let. — Hrvaška zastava na Reki. Povodom pogoščenja častnikov ameriške mornarice je bilo prvič, da je za guvernerje palače med drugimi zastavami plapolala tudi hrvaška trobojnica. Avtonomisti so bili vsled tega strašno razkačeni in razen oficijalnih osebnosti ni hotel

nihče povabljenih priti h guvernerju na kosilo. — Nov hrvaški list. Znana praška tovarna žitne kave, Vydra, začne izdajati tudi za hrvaške odjemalce brezplačni literarni list »Sielox«, kakor že izdava tak list za Čehe (20000 izvodov) za Nemce (5000 izv.) in za Slovence »Domačega Prijatelja« (2000 izv.)

*** Najnovejše novice.** — Moka se je podražila skoraj po celi Avstriji valed žitne letine. — Zemske ostanke ogrskega revolucionarja Rakoczyja je dovolil cesar pokopati v kripti katedrale v Kostnicah.

— Truplo Križgerja so pripeljali včeraj v Haag, kjer sta krsto čakala dva ministra. Kraljica Viljemina je poklonila na krsto bogat venec.

— Umrli je v Jalti grof Dimitrij Kapnist, ki je sestavil svoječaso rusko-avstrijski dogovor glede Balkana.

— Nemški prestolonaslednik ni bil v Budapešti, temuč je bil dotični mladenič princ Friderik Viljem, sin brunšviškega vladarja. Ker je princ enake starosti in enakega imena kot nemški prestolonaslednik, je nastala zamenjava.

— Boj s tatovi. V amerškem mestu Bonestel se je vršil te dni pravcati boj med 200 policaji in 150 roparji, ki so hoteli mesto užgati. Boj je trajal celo noč. Pet policajev in 30 roparjev je bilo ranjenih. Policaji so vlovili nad 100 roparjev.

— Zopet velik požar. V Winterbergu pri Budjeovicah je zgorelo nad 60 hiš, med njimi okrajno sodišče, davkarija in mestna hiša.

— Čez 12 let. V Moskvi so zaprili avstrijskega podanika Feliksa Reisingerja, ki je pred 12 leti v Pragi kot blagajničar kmetijske banke poveril skoraj 1 milijon gld. V Moskvi je živel pod tujim imenom kot zelo bogat podjetnik.

Telefonska in brzojavna poročila.

Petrograd 28. julija. Minister notranjih del Plehve je bil sinoči zavratno umorjen. Plehve je bil rojen l. 1848; bil je šef državne policije, potem prvi pomočnik ministra notranjih del in je postal, ko je bil minister Sipjagin 15. aprila 1902 umorjen, sam minister

Petrograd 28. julija. Atentat na ministra Plehveja se je zgodil, ko se je minister peljal v svoji ekvipaži na baltiški kolodvor, da odpotuje v Peterhof. Ko se je peljal mimo varšavskega kolodvora, je pod ekvipažo s strahovito detonacijo počila bomba. Minister Plehve, njegov kočijaž in voz, vse je bilo raznešeno in raztrgano na tisoč koscev. Tudi je bilo poškodovanih nekaj pasantov in več voz.

Rusko-japonska vojna.

Dunaj 28. julija. Vsa pozornost tukajšnjih diplomatskih krogov je osredotočena na konflikt med Rusijo in Angleško. Rusija se, kakor se tu vidi, nikakor ne odpove pravici, preiskovati angleške ladje, in zato se smatra položaj kot jako resen.

Petrograd 28. julija. General Kuropatkin brzojavlja, da je bila pri prelazu Nangalin ljuta bitka, ki je trajala celih 15 ur. Bojna linija je bila 16 km dolga. Ruskim oddelkom je zapovedoval general Zarubajev. Rusi so izgubili 20 oficirjev, med njimi polkovnika Uspenskiga, in 600 moč. Vzlic velikanski premoči in ljutim napadom niso mogli Japonci iztisniti Rusov iz njihovih pozicij. V centru je prišlo štirikrat do boja z bajoneti, a vselej so bili Japonci odbiti in so se morali umakniti.

Petrograd 28. julija. Zdaj je dognano, da se bojuje na strani Japoncev osem korejskih polkov, in sicer večinoma pri Kurokijevem voju.

London 28. julija. Vest, da so Japonci uničili dve ruski razdiralki torpedovk, je neresnična.

London 28. julija. Pomorski manevri mornarice so odpovedani. Vse ladje morajo ostati, kjer so zdaj, vsi oficirjem in moštvu dovoljeni dopusti so preklicani in se morajo dotičniki takoj vrniti na svoje ladje.

No, pa vedite, cigane grem iskat, je potihoma odgovoril dolgi Laban in videvši izraz začudenja, ki se je pojavil na Magajnovem izrazu, je pristopil bližje in skrivnostno skoro neslišno razodel Magajni svojo tajnost. Vam že zaupam, Vi ste bili zmerom dobri z menoj. Veste zakaj grem cigane iskat? Kaj ne, da ne veste? Lejite, gospod Magajna, cigani so Aronovi sinovi. To je čisto gotovo. Jaz sem to slišal sam, ko je to pravil kralj David in ko sem ga vprašal, če je res, mi je to potrdil. Trikrat sem ga vprašal in trikrat mi je to potrdil.

— A kaj naj ti tebi pomaga, ljubi moj Laban; naj bodo cigani že Aronovi ali Luciferjevi, zato jih vendar preganjajo ko divje zveri in obešajo brez usmiljenja. Kaj hočeš po sili priti na vešala, da se mišliš pridružiti ciganom.

— Saj ne ostanem pri njih, je menil Laban, le njihovo skrivnost bi se rad naučil, potem jih spet zapustim.

— Kaka skrivnost je to?

— Ali ne veste, kaj poroča sv. pismo? Egipčovski duhovniki so zasačili Arona in videli, da zna iz praha ušiti delati. Zato so ga zatožili pri Faraonu.

Ali zdaj razumete. Aron je delal uši, da je ž njimi trpinčil Egipčane; če je znal ušiti delati, potem je znal tudi iz praha denar delati, in če je to moč imel oče, zakaj bi je ne imeli njegovi sinovi-cigani?

— In ti bi se rad tega naučil pri ciganih?

— I kajpak, pa kako rad. Pa se tudi naučim. Le verjemite mi, cigani znajo res iz prahu delati ne samo uši ampak tudi denar. Ko sem bil njihov jetnik, sem videl tri vreče čisto novih cekinov.

Magajni se je Laban smilil, ali sprevidel je, da s pametno besedo ničesar ne opravi.

— Laban, ti si osel, kadar boš to sam spoznal, pa pridi k meni. Če najdeš cigane, poižvedi, kje je Erazem in sporoči mi to. Z Bogom!

Magajna je odjezdil, dolgi Laban pa je smehljal gledal za njim, kakor mož, ki si je svest, da ima velikansko misel in kateremu se smilijo vsi, ki njegove misli ne pojmiyo in ne morejo slediti poletu njegovega duha.

(Dalje prih.)

Slabotne, nervozne in malokrvne osebe, bledice, sloke in otroke, ki slabo izgledajo, okrepča železno vino lekarnarja Piccolija v Ljubljani na Dunajski cesti. — 8 Zunanja naročila po povzetju. 9

Umri so v Ljubljani:

Dne 25. julija: Jožefa Marija Kremzel, usmrtjenka, 43 let, Radeckega cesta št. 11, jetika.

Dne 26. julija: Katarina Meglič, branjekva, 40 let, Dunajske ceste št. 9, srčna hiba.

France Dacar, pismonošev sin, 4 leta, Streliške ulice št. 15, jetika.

V delželni bolnici:

Dne 23. julija: Ivan Kovač, najemnik pekarnije, 51 let, Vitium cordis.

Dne 24. julija: Anton Maček, kajžar, 40 let, Alcolchoismus. — Marija Svetlin, gostija, 37 let, Ileus chron.

Uradni kurzi dunaj. borze 28. julya 1904.		
Salobeni papirji.		
	Dunar	Blago
4 ⁰ / ₁₀₀ majeva renta	99 20	99 40
4 ¹ / ₂ 100 srebrna renta	100 15	100 35
4 ¹ / ₂ avstr. krona renta	99 35	99 55
4 ⁰ / ₁₀₀ " zlata	118 80	119 -
4 ⁰ / ₁₀₀ ogrska krona "	87 15	87 35
4 ⁰ / ₁₀₀ " zlata	118 70	118 90
4 ⁰ / ₁₀₀ posojilo dezele Kranjske	99 50	101 -
4 ¹ / ₂ 100 posojilo mesta Spljet	100 25	101 25
4 ¹ / ₂ 100 " Zader	100 -	100 -
4 ¹ / ₂ 100 bos.-herc. žel. pos. 1902	100 70	101 70
4 ¹ / ₂ 100 češka žel. banka k. o.	99 60	100 -
4 ¹ / ₂ 100 " " ž. o.	99 60	99 90
4 ¹ / ₂ 100 zast. pisma gal. d. hip. b.	101 -	102 -
4 ¹ / ₂ 100 pešt. kom. k. o. z		
10 ⁰ / ₁₀₀ pr.	106 55	107 55
4 ¹ / ₂ 100 zast. pisma Innerst. hr.	100 50	101 -
4 ¹ / ₂ 100 " ogrske cen.		
dež. hr.	101 -	103 -
4 ¹ / ₂ 100 z. pis. ogr. hip. ban.	100 -	101 -
4 ¹ / ₂ 100 obl. ogr. lokalnih že- leznice d. dr.	100 -	101 -
4 ¹ / ₂ 100 obl. češke ind. banke	100 75	101 75
prior. Trst-Poreč lok. žel.	98 50	
4 ⁰ / ₁₀₀ prior. dol. žel.	99 10	100 10
4 ⁰ / ₁₀₀ " juž. žel. kup. 1/4. i.	303 85	305 85
4 ⁰ / ₁₀₀ avst. pos. za žel. p. o.	101 -	102 -

Srećke			
Srećke	od 1. 1854	153 25	1'4 25
"	" 1860 ^{1/2}	182	186
"	" 1864	257	261
"	tizije	162 25	164 25
"	zem. kred. I. emisije	302	311 50
"	" II	291	301
"	ogr. hip. banke	266 25	274 25
"	srboske & hrs. 100	90	93 50
"	turške	127	128
Basilika	srećke	21	22
Kredit	"	450	470
Inomoske	"	77	82 50
Krakovske	"	78	82
Ljubljanske	"	66	70
Avst. ruđ. križa	"	53 25	55 25
Ogr	"	28 75	29 75
Rudolfove	"	67	71
Salcburske	"	75	79 50
Dunajske kom.	"	508	518

Dejnice.		
Južne železnice	81 40	82 40
Državne železnice	631 50	632 50
Avstr.-ogrsk. bančne dejnice	1603 —	1613 —
Avstr. kreditne banke	6 4 50	635 50
Ogrske	746 50	747 50
Žrnovenske	249 —	250 —
Premogokop v Mostu (Brüx)	609 60	610 60
Alpinske montan	430 —	431 —
Fraské žel. ind. dr.	2210 —	2220 —
Rima-Murányi	489 —	490 —
Trbovijske prem. družbe	302 —	308 —
Avstr. orožne tovr. družbe	476 —	478 —
Češke sladkorne družbe	170 —	172 —

Valute.		
C. kr. cekin	11:32	11:36
20 franki	19 03	19 05
20 marke	23 46	23 54
Sovereigns	23 96	24 03
Marke	117 20	117 40
Laški bankovci	95—	95 20
Rublji	2 63	2 54
Dolarji	4 84	4 98

Dne 28. jula 1904.				
Termin.				
Pšenica	za	oktobar	50	kg K 9 85
Rz		oktobar 1904	50	" " 7 66
Koruzna		avgust	50	" " 6 37
"		maj	50	" " 6 66
Oves		oktobar	50	" " 6 75
Efektiv.				
vzdržno.				

Julij	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C.	Vetrovi	Nebo
27	9. zv.	734 5	18 0	sl. sever	oblačno
28.	7. zj.	735 1	17 3	brezvetr	sk. oblač.
"	2. pop.	733 8	26 7	sl. sever	del. jasno

Srednja večerajšnja temperatura: 21°;
 normale: 19,9° Mokrišina v 24 urah: 110 mm.

Naprodaj so letniki 1845, 1848, 1849, 1850, 1861 in 1863 „Novic“.
Naslov pove upravnništvo „Slov. Naroda“.

s štirimi sobami se odda s 1. novembrom
v Cigaletovih ulicah štov. 3, zraven
justičnega poslopja.

Več se izve istotam. 2074-3

Razpis učiteljske službe.

Na **I. mestni deški ljudski šoli v Ljubljani** je popolno

mesto učitelja.

Prošnje je predpisanim uradnim potom vlagati pri c. kr. mestnem šolskem svetu
do 25. avgusta t. l.
Na zakasnele in nedostadne prošnje se ne bo oziralo.
C. kr. mestni šolski svet ljubljanski
dne 24. julija 1904. 2110

**V trgovskem učilišču in vzgajališču
v Ljubljani
ustanovljenem leta 1834
se prične pouk 1. oktobra 1904**

Pojasnila in programe daje

ARTUR MAHR
imetnik in ravnatelj.

Razglas.

Vsled sklepa Kranjske hranilnice se bo pet zunanjih učencev s Kranjskega na ljubljanskem trgovskem učilišču in vzgajališču v šolskem letu 1904/5 poučevalo zastoj in se jim bodo tudi dala brezplačno vsa učila.

Prosilci, ki so dosegli 14. leto starosti naj vložijo svoje prošnje z navedbo ustanovilišča in dokazili o ubožnosti in pa izpričevali o dovršenem tretjem razredu gimnazije, realke ali višjega razreda meščanske šole s hvalovrednim redom v pravosti in vsaj povoljnim uspehom, **do 20. septembra t. l.** pri podpisnem ravnateljstvu, ki v svrhu sklepanja predloži nato vse dosepele prošnje glav. ravnateljstvu Kranjske hranilnice.

V Ljubljani, dne 28. julija 1904.

Ravnateljstvo trgovskega učilišča:
Artur Mahr.

Nestrupene barve za pleskanje.
Varstvo proti zastrupljenju s svincem.

„Lithopone“

je edino nadomestilo za **strupene, škodljive svinčene barve**; delavce varuje nesrečnih svinčnih boleznih, delodajalcu pa ohranjuje vesele in zdrave delavce. Pleska se š njim **lepo in stanovitno**, kakor z vsako svinčeno barvo. „Lithopone“ je cenejši kakor vse druge barve za pleskanje in je naprodaj v vsaki poljubni barvi.

Specialiteti: **stivo (Brückengrau)** { smleto kar
rdeče (Maschinenrot) { za pleskanje.

Barve za železniško industrijo.

V. znamka Dobiva se v vseh trgovinah z barvami v monarhiji. V. znamka
 Zahtevajte izključno le sodce z vpisano varstveno
 1576—10 znamko in pečatom firme.

 Lithopone- in kem. tov. : Kaserl pri Salzburgu.

Pisarna: Dunaj, I., Wallnerstrasse št. 11.

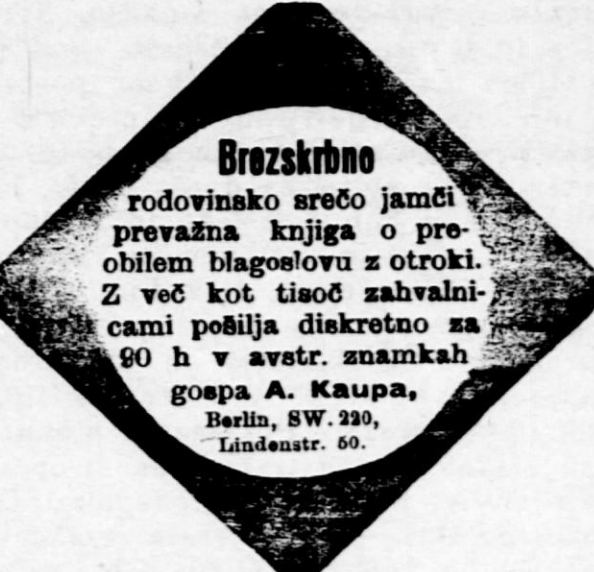
zmožen slovenskega in nemškega jezika, sprejme v trgovino **mešanim blagom**

Janko Traup. Glince pri Ljubljani

V novi hiši št. 26 ob Resljevi cesti
sta 2 stanovanji po 3 sobe in 1 stanovanje
v pritličju s 5 sobami s 1. nočnim
vrembrom za oddati. Vsako stanovanje
ima svoj del vrta.

Več se izve na Resljevi cesti
št. 30, pritličje.

2075-1

oddasti takoj.

Pojasnila daje hišnica v Gosposkih ulicah št. 10 v Ljubljani. 2092-2

**sprejem pod dobrimi pogoji v kuhinjo
v pouk, kjer se lahko nauče finega
kuhanja.** 2108

Ponudbe pod: S. S., Kranj.

To najnovejšo knjigo Zupančičevih
poezij je pozdravila kritika zelo ra-
dostno in jo ocenila izredno laskavo.
„Zlato knjižico“ moderne slovenske li-
rike jo naziva kritik Sever v „Slov.
Narodu“, pa tudi „Slovenec“ ter „Dom
in Svet“ sta priznala Zupančiča brez
vsega pridržka za največji lirični
talent med sodobnimi slovenskimi
pesniki. Ta soglasna ugodna sodba
sicer tako nasprotnojčih si listov pač
neoporečno dokazuje, da se je poro-
dilo na polju naše lirike nekaj re-
nenavadnega, nekaj takega, kar sili
tudi nasprotnika, da to prizna hoté,
nehoté.

Dobiva se v založništvo

Lav. Schwentner-ja
v Ljubljani

brš. po 2 K., s pošto po 2 K 10 h.; v panteon-
lezdaji po 3 K., s pošto po 3 K 10 h.

t. l. v novi A. Bučarjevi ob drevoredu
Opekarske ceste stoječi vili. Najemniki
imajo pravico do porabe velikega vrta.
Natančnejše pove lastnik sam, ozi-
roma mestna posredovalnica za delo
in stanovanja. 2109—1

ki je absolvirala celoletni kurz graške akademije, večša enostavnega in dvostavnega knjigovodstva, stenografije, vajena pisanja na pisalnem stroju itd., sploh izjurjena v vseh pisarniških strokah, išče službe v kaki trgovini, pri pošti, železnici, v banki ali odvetniški pisarni, zlasti pa v kaki tovarni. 2095 2

Več pove upravnishstvo „Slov. Nar.“

Pijte
Klauerjev
Triglav
naizdravejši vseh likerjev.

Ces. kr. avstrijske **državne železnice**

C. kr. ravateljstvo drž. železnice v Beljaku.

Invid iz vrnega reda.

vejaven od dne 1. junija 1904. leta.

ODHOD IZ LJUBLJANE juž. kol. PROGA ČEZ TRBIŽ Ob 12. uri 24 m ponoči osobni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v Aussee, Solnograd, čez K'ain-Reifling v Steyr, v Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 5 uri 5 m zjutraj osobni vlak v Trbiž od 2. junija do 18. septembra ob nedeljah in praznikih. — Ob 7. uri 5 m zjutraj osobni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Solnograd, Inomost, čez Klein-Reifling v Linc, Budejevce, Plzen, Marijine vane, Heb, Francove vare, Karlove vare, Prago, Lipisko čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 54 m dopoldne osobni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 12. uri 10 m popoldne osobni vlak v Podnat-Kropo le ob nedeljah in praznikih od 2. junija naprej. — Ob 3 uri 56 m popoldne osobni vlak v Trbiž, Beljak, Pontabel, Celovec, Franzensfeste, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Genevo, Pariz, čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejevce, Plzen, Marijine vane, Heb, Francove vare, Karlove vare, Prago (Ljubljana-Linc-Praga direktni voz I. in II. razr.), Lipisko, na Dunaj, čez Amstetten. — Ob 10. uri ponoči osobni vlak v Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Inomost, Monakovo (Ljubljana-Monakovo direktni voz I. in II. razreda). — PROGA V NOVO MESTO IN V KOČEVJE. Osobni vlaki Ob 7. uri 17 m zjutraj v Novomesto, Stražo, Toplice, Kočevje, ob 1. uri 5 m popoldne: istotako. — Ob 2. uri 10 m popoldne: osobni vlak Grosuplje od 2. junija do 18. septembra ob nedeljah in praznikih. — Ob 7. uri 8 m zvečer v Novomesto, Kočevje. PRIHOD V LJUBLJANO juž. kol. PROGA IZ TRBIŽA. Ob 3. uri 23 m zjutraj osobni vlak z Dunaja čez Amstetten, Monakovo, (Monakovo-Ljubljana direktni voz I. in II. razr.) Inomost, Franzensfeste, Solnograd, Linc, Steyr, Aussee, Ljubno, celovec, Beljak. — Ob 7. uri 12 m zjutraj osobni vlak iz Trbiža. — Ob 11. uri 10 m dopoldne osobni vlak z Dunaja čez Amstetten, Lipsko, Karlove vare, Heb, Marijine vane, Prago (Praga-Linc-Ljubljana direktni voz I in II. razr.), Plzen, Budejevce, Solnograd, Linc, Steyr, Pariz, Genevo Curih, Bregenc, Inomost, Zell ob jezeru, Lend-Gastein, Ljubno, Celovec, Smohor, Pontabel. — Ob 4. uri 44 m popoldne osobni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthal, Beljaka, Celovca, Monakovega, Inomosta, Franzensfesta, Pontabla. — Ob 8. uri 30 m zvečer z Lesc-Bleda le ob nedeljah in praznikih od 2. junija naprej. — Ob 8. uri 44 m popoldne osobni vlak z Dunaja, Lipskega, Prage, Franzensfeste, Karlovih varov, Heba, Plzena, Budejevce, Linca, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Pontabla, čez Selzthal z Inomosta in Solnograda. — Ob 10. uri 40 m ponoči osobni vlak s Trbiža od 2. junija do 18. septembra ob nedeljah in praznikih. — PROGA IZ NOVEGAMBSTA IN KOČEVJA. Osobni vlaki: Ob 8. uri 44 m zjutraj iz Novega mesta in Kočevja, ob 2. uri 32 m popoldne iz Straže, Toplice, Novega mesta, Kočevja in ob 8. uri 35 m zvečer istotako. — Ob 9. uri 22 m ponoči osobni vlak z Grosupljega od 2. junija do 18. septembra ob nedeljah in praznikih. — ODHOD IZ LJUBLJANE drž. kol. V KAMNIK. Mešani vlaki: Ob 7. uri 28 m zjutraj, ob 2 uri 5 m popoldne, ob 7. uri 10 m zvečer. — Ob 10. uri 45 m ponoči samo ob nedeljah in praznikih. — PRIHOD V LJUBLJANO drž. kol. IZ KAMNIKA. Mešani vlaki: Ob 6. uri 49 m zjutraj, ob 10. uri 59 m dopoldne, ob 6. uri 19 m zveč. Ob 9. uri 55 m ponoči samo ob nedeljah in praznikih. — Čas prihoda in odhoda je označen po sredinevropejskem času ki je za 2 min. pred krajevnim časom v Ljubljani.

Kufeke zdravnikov
priporočena
Najboljša
hrana

zdrave in na za^želodcu bolne
otroke.
Jzbornro še je obnesla pri
luvanju, črevesnem kataru,
driski, zaprtji i. t. d.
Otroci vspevajo izvrstno
ritem in ne trpé prav
nič na
prebavljivosti.
Dobi se v
skarnah in drogerijah
bovarna **R. Kufeke**
BERGEDORF-
AMBURG IN DUNAJ, I.

„Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani“

Podružnica v CELOVCU. Kupuje in prodaja vse vrste rent, zastavnih pisem, prioritet, komunalnih obligacij, srečk, delnic, valut, novcev in deviz. Promese izdaja k vsakemu žrebanju.

Akcijski kapital K 1.000.000.— Zamejara in odkupuje izdane vrednostne papirje in vnovčuje zapale kupone. Vinkuluje in devinkuluje. Ekompit in inkasno menie.

Podružnica v SPLJETU. Denarne vloge sprejema. v tekočem računu ali na vložne knjižice proti ugodnim obrestim. Vložit denar obrestuje od dne vloge do dne vzdiga. Promet s čeki in nakaznicami.